

11 ΙΟΥΝΗ - ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΕ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ/ΕΣ ΜΕ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

Η 11η Ιούνη καθιερώθηκε αρχικά από συντρόφους στις ΗΠΑ ως ημέρα αλληλεγγύης στον Jeff Luers, καθώς στις 11/6/2001 του ανακοινώθηκε η 22ετής ποινή του για τον εμπρησμό οχημάτων στο Όρεγκον ως διαμαρτυρία ενάντια στο φαινόμενο του θερμοκηπίου. Η μέρα αυτή διατηρήθηκε και μετά την αποφυλάκισή του ως παγκόσμια ημέρα αλληλεγγύης σε κατηγορούμενους για υποθέσεις οικοτρομοκρατίας και αναρχικούς με μακροχρόνιες ποινές. Το κάλεσμα έχει σκοπό, όχι μόνο να μην ξεχάσουμε τους έγκλειστους συντρόφους μας, αλλά να μην ξεχάσουμε όλα εκείνα που μας οδήγησαν στον αγώνα. Βέβαια, δεν περιμένουμε μια ημερομηνία, ώστε να θυμηθούμε τους αιχμαλώτους πολέμου, παρόλα αυτά πρόκειται μια καλή αφορμή για δράση.

*Όταν σου στερούν χώρο άνοιγε δρόμο
Όταν σε πολιορκούνε περικύκλωσε τους
Όταν σου κλέβουν την ελευθερία πολιορκήσε τους*

Η επιβολή και οι διάφορες μορφές κολασμού δεν αποτελούν κάτι το πρωτοφανές. Αποκυήματα του πολιτισμένου κόσμου, που πασχίζει για τη διεύρυνση των ορίων του, αλλά και την απομύζηση κέρδους, η ποινή και δη η αιχμαλωσία υπάρχουν από αρχαιοτάτων χρόνων.

Ως θεσμός, η φυλακή, δε θα μπορούσε να λείπει από τις σύγχρονες κοινωνίες. Πρόκειται για την πιο απτή μορφή καταστολής, το πιο φανερό εργαλείο ελέγχου της κυριαρχίας. Στηρίζεται πάνω στην ιδέα του απροσπέλαστου, του απόλυτου. Τα τείχη που υψώνονται σπέρνουν προληπτικά το φόβο, ανάγοντας την πειθαρχία και την υπακοή σε "αρετές". Άλλωστε, αρχικά η πρόληψη και κατόπιν η αντιμετώπιση της ποινικής παραβατικότητας, η διατήρηση της κοινωνικής ευταξίας και ασφάλειας συνιστούν δομικά στοιχεία κάθε κράτους. Πρόσθετα, το σοφρωνιστικό σύστημα δε θα μπορούσε να μην αποτελεί κομμάτι του καπιταλιστικού συστήματος. Από τις δικαστικές αίθουσες και τις ποινικές διαδικασίες έως τις εταιρείες τροφοδοσίας, τους δεσμοφύλακες και τις εργασίες που επιτελούν οι κρατούμενοι (σε άλλες χώρες οι έγκλειστοι δεν τελούν από εργασίες εντός της φυλακής, αλλά μετέχουν σε έργα σε λιμάνια, δρόμους κ.α.), τα κέρδη τόσο για το κράτος όσο και για ιδιωτικές επιχειρήσεις είναι τεράστια.

Μέσα στα κάτεργα της δημοκρατίας συναντά κανείς καταστάσεις αρκετά γνώριμες. Ξεκινώντας από την ταξινόμηση και το διαχωρισμό των κρατουμένων (φυλετικός, θρησκευτικός κλπ.), τη συνεχή επιτήρηση, τα προνόμια καλής διαγωγής έως τους έγκλειστους που κάνουν μπίζνες με τους μπάτσους, χτίζοντας καριέρες έναντι των υπολοίπων και τη μικρο-οικονομία που αναπτύσσεται εντός της, τα σοφρωνιστικά καταστήματα υφαίνουν έναν ιδιότυπο κοινωνικό ιστό και προασπίζουν την ομαλή λειτουργία του. Αναγνώσκοντας, λοιπόν, την υλική υπόσταση τους, καταλήγουμε στο ότι δε διαφέρουν ιδιαίτερα από το εξώ-κοινωνικό σύμφυρμα.

Το παραμικρό ψήγμα αντίστασης, πόσο μάλλον μια εξέγερση, προφανώς δε χωρά ούτε εκεί. Οποιαδήποτε έκρυθμη κατάσταση από την πλευρά των κρατουμένων, συνοδεύεται από βίαιη καταστολή, πειθαρχικές ποινές, στέρηση αδειών, απομόνωση, μεταγωγές (Όπως είδαμε να συμβαίνει και αρκετά πρόσφατα). Αυτό, βέβαια, δε σημαίνει πως πράξεις ανυπακοής δεν υφίστανται, με τους/τις κρατούμενους/ες να μη δέχονται ως όρο ζωής τη φυλακή, δίνοντας διαρκώς μάχες εντός των τειχών.

Η αλληλεγγύη, λοιπόν, στους φυλακισμένους επαναστάτες και αγωνιστές, δεν ισοδυναμεί με ελεημοσύνη ούτε εμπίπτει σε κάποιο φιλανθρωπικό αίσθημα. Είναι μια σχέση αμφίδρομη, δυναμική. Είναι η αίσθηση και η ευθύνη απέναντι στους/στις έγκλειστους/ες που δεν παραιτήθηκαν, δεν υποτάχθηκαν.

Όσους συντρόφους και αν κλείσουν στα κελιά τους, άλλοι τόσοι θα βρίσκονται έξω από αυτά. Οι δράσεις θα πληθαίνουν και θα κλιμακώνονται, μέχρι την καταστροφή του υπάρχοντος, μέχρι την αναρχία.

Με επιμονή, μνήμη και αλληλεγγύη συνεχίζουμε τον πόλεμο ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας.

ΦΥΓΑΔΕΣ ΚΑΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΡΑΞΗ ΕΞΕΓΕΡΣΗΣ

ΜΠΑΡΟΥΤΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΛΙΑ

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΕΣΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Συνέλευση Αναρχικών Ενάντια στην Κοινωνική Μηχανή
sakm@riseup.net
saekm.espivblogs.net